

GRAZIA

Moeder van Gregor.

Was in Roemenië onder de macht van Vladimir gekomen.

Eigenaresse van hotel het Rode Huis.

VLADIMIR

Vampier.

Vader van Gregor.

Woont in Castel Gri in Roemenië.

Kan met magische spreuken zijn wil aan anderen opleggen.

PROFESSOR LINGU

Taalwetenschapper.

Oude schoolvriend van Waldo.

Doet momenteel onderzoek in Peru.

JURGEN

Oud-medewerker van een augurkenfabriek.

Organiseert nu wandeltochten in Castel Gri.

Stond onder de invloed van Vladimir.

DE NACHT WAARIN BREN EEN HUIVERINGWEKKENDE ONTDEKKING DOET

Zodra Bren zijn vader in de kamer naast hem hoorde snurken, kwam hij uit bed. Hij knipte zijn bureaulamp aan en pakte achter uit zijn kledingkast het boek dat zijn vriend Gregor voor hem had meegenomen. Met een zachte plof liet hij het op zijn bureau vallen. Het boek was drie keer zo groot als de gewone leesboeken die op zijn plank stonden en het had een vaalrode stoffen kaft met daarop goudkleurige symbolen. Aan de hoeken waren de randen rafelig en toen Bren het boek opensloeg, drong er een muffe geur zijn neus binnen, waardoor hij een nies moest inhouden.

Al tientallen boeken hadden Bren en Gregor doorgespit, op zoek naar een manier om de vloek die over Gregors moeder was uitgesproken op te heffen. Bren deed dat steeds stiekem, 's avonds laat als hij eigenlijk al zou moeten slapen, want zijn ouders wisten niet eens dat hij een paar weken geleden in Roemenië was geweest.

Voorzichtig sloeg hij de eerste pagina om. Het papier kraakte bijna onder zijn vingers, alsof het tot gruis zou vergaan als hij het te hardhandig aanraakte. Dit was zeker het oudste boek dat hij tot nu toe bekeken had. Volgens Gregor moest het zeker tweehonderd jaar oud zijn.

Vol aandacht bekeek hij elke pagina, op zoek naar woorden of tekens die hem bekend voorkwamen. Ondertussen was Bren al vertrouwd geraakt met het oudcyrillische schrift uit de teksten. Hij was al bijna bij het midden van het boek en wilde net weer een pagina omslaan, toen hij op de hoek van de vergeelde bladzijde een klein symbool zag. Het leek of het er later naast was getekend, zomaar, alsof het verder niets te betekenen had. Maar zodra Bren het zag, trok er een aangename tinteling door zijn lichaam. Vlug maakte hij een paar foto's, die hij meteen naar Gregor stuurde. Daarna bekeek hij de tekst zorgvuldig, op zoek naar herkenbare woorden.

Niet veel later klonk er vanuit zijn kledingkast een gedempte bonk. Schrikken deed Bren er niet meer van, niet zoals de eerste keren in elk geval. Het was nou eenmaal wennen als je beste vriend je bezocht door te reizen via een magische poort die uitkwam in je kledingkast.

De kastdeur zwaaide open en een bleke jongen stapte Brens kamer in.

'Jij hebt wat interessants gevonden, ja?' vroeg Gregor.

'Sst,' deed Bren, en hij gebaarde dat hij naast hem moest komen staan. 'Kijk,' zei hij zacht, 'is dit niet een symbool dat ook in de spreuk voorkomt?'

'Juist,' zei Gregor enthousiast en hij boog zich over de tekst.

Soms was Bren wel jaloers op Gregor, die als halfvampier zon-

der gevaar door de magische poorten kon reizen. Het ene moment was hij thuis, het volgende moment was hij compleet ergens anders. Zo kon hij makkelijk vanuit het Rode Huis in Duitsland zijn oma in Roemenië bezoeken. En sinds een paar weken natuurlijk Bren in Nederland. Dat was sinds zij Vladimir, de vampier die Gregors vader was, hadden opgesloten tussen twee magische poorten. Ze hadden gehoopt dat daarmee de vloek die Vladimir over Gregors moeder had uitgesproken, ongedaan zou worden gemaakt.

Dat bleek helaas niet het geval, dus waren ze sindsdien op zoek naar een manier om de vloek op te heffen. Dit boek had Gregor gevonden in een verborgen ruimte in de leeskamer van Castel Gri, het kasteel van zijn vader in Roemenië.

'Hier staat iets over een spreuk, ja!' Uit zijn rugtas pakte Gregor het Roemeense verhalenboek waarin de code stond waarmee ze de spreuken konden ontcijferen.

Terwijl Gregor dat doorbladerde op zoek naar hetzelfde symbool, begon Bren woord voor woord de pagina uit het oude boek te vertalen.

Eerst moest hij het oudcyrillische schrift omzetten naar het gewone alfabet en dan de woorden vertalen. Dit had hij al vaker met stukken tekst gedaan die interessant leken. Daarna was het altijd nog puzzelen wat er precies stond, want het was net of het door een vertaalapp was gegooid. Het werden niet bepaald logische zinnen.

Na een tijdje had Bren de volgende tekst:

Deze manier is man die wint liefde van vrouw. De magie zal voor altijd duren. Beëindiging deze magie is uitspreken tegenovergestelde spreuk. Enkel mogelijkheid hiervoor is door man die deze heeft uitgesproken.

Bren las de woorden nog eens na en probeerde tot zich door te laten dringen wat er nu eigenlijk stond. Toen hij besepte wat het betekende, voelde hij het bloed in zijn aderen verkillen. ‘Gregor,’ zei hij op zachte toon, en hij gaf hem het papier met zijn vertaling erop.

Zijn vriend las het en keek hem daarna aan. ‘We moeten mijn vader bevrijden uit de poorten, ja,’ was ook Gregors conclusie.

In zijn ogen zag Bren een merkwaardig enthousiaste glinstering, waardoor er een rilling door zijn ruggengraat ging.

‘Dat moeten we eerst met Waldo overleggen,’ stelde Bren voor. Niet omdat hij verwachtte dat zijn oom wist hoe ze het moesten aanpakken, maar omdat hij eigenlijk hoopte dat Waldo zou besluiten dat ze het juist niet moesten doen. De vampier vrijlaten was wel het laatste waar Bren aan wilde denken. Er was vast nog wel een andere oplossing te vinden.

Gregor staaarde naar de vertaalde tekst. ‘Juist,’ zei hij, maar hij leek met zijn gedachten ergens anders te zitten.

Ondanks de adrenaline die door Brens lichaam suisde, merkte hij dat hij moe was. Het was al na middernacht. Hij staaarde naar het grote boek en de letters dansten voor zijn ogen.

‘Laten we het hier morgen verder over hebben,’ stelde hij voor, al was het met tegenzin. Het liefst had hij deze tekst helemaal niet gevonden.

Gregor knikte. ‘Zal ik het boek meenemen, ja?’ vroeg hij. Bren sloeg het boek dicht en gaf het aan Gregor, die ermee in de kast verdween.

In bed lag Bren te draaien, hij kon niet slapen. In zijn gedachten doken de beelden op van hoe hij zich in Roemenië had voorgedaan als Gregor, om Vladimir in de val te lokken. De vampier zou daarvoor zeker wraak op hem willen nemen.

Net toen hij begon weg te doezelen, hoorde hij een bonk in de kast. Meteen zat hij rechtop. Waarom kwam Gregor weer terug? Bren deed het lampje op zijn nachtkastje aan en zag dat de kastdeur langzaam openging. Een gestalte, groter dan Gregor, verscheen in de opening. In een flits nam een ijzige kou bezit van Brens lichaam. De kilte trok vanuit zijn rug naar zijn armen en benen toen de donkere gestalte met schokkerige bewegingen dichterbij kwam. In het zwakke licht van het nachtlampje fonkelde de bleke grijns van Vladimir. Zijn huid leek wel doorzichtig, zo wit was hij. IJzige naaldjes prikten in Brens vingertoppen en tenen. Dit was precies waar hij zo bang voor was geweest.

‘Jij ...’ sprak de vampier. ‘Doorr jouw schuld verbleef ik in de verrgetelheid ... Nu moet ik weerr op krrachten komen.’

Machteloos staaarde Bren naar de verschijning naast zijn bed. Het leek of hij vrieskou in zijn longen ademde. De vampier boog zich over hem heen. Bren wilde schreeuwen, maar zijn stem was bevroren. Nu was het met hem gedaan.

Vanuit een hoekje van zijn brein registreerde Bren nog net een bonk. Blijkbaar hoorde Vladimir het ook, want hij stop-te in zijn beweging en keek om naar de kast. Brens hersenen ontdooiden en hij kreeg de controle over zijn lichaam terug. Meteen maakte hij van het moment gebruik om onder de vampier door te glippen. Vanuit de hoek van de kamer zag hij hoe de deur van de kledingkast openzwaaide. Gregor verscheen, met een verwilderde blik in zijn ogen.

‘Wacht!’ zei hij. ‘Niet doen! Het is niet nodig! Ik heb hier iets voor je!’ Hij hield een thermosfles omhoog en draaide de dop eraf.

Aangetrokken door de geur wankelde de vampier in enkele stakerige stappen naar Gregor. Met een paar grote slokken goot hij de inhoud van de fles naar binnen. Hij slaakte een tevreden zucht, veegde zijn mond af en draaide zich weer naar Bren. ‘Nu ben jij aan de beurt ...’

Het was of Bren van binnenuit in steen veranderde.

‘Nee!’ zei Gregor. ‘Luister alsjeblieft, vader!’

Bij dat laatste woord stokte de vampier in zijn beweging. Langzaam richtte hij zich tot Gregor. ‘Mijn zoon ...’ zei hij, met een griezelige genegenheid. ‘Heb jij mij bevrijd?’ Nu klonk er verwarring in zijn stem.

‘Juist,’ zei Gregor. ‘Zullen we praten? Laten we naar Castel Gri reizen.’

Heel even leek de vampier zijn opties te overwegen. ‘Grraag,’ antwoordde hij uiteindelijk.

Opgelucht durfde Bren nu weer voorzichtig adem te halen.

‘Reis terug door deze poort, ja,’ zei Gregor. ‘Ik kom er meteen aan.’

Voor hij de kast in stapte, keek Vladimir nog even om. ‘Als dit weerr een trruc is ...’ Zijn ogen vernauwden zich tot spleetjes en hij keek Bren strak aan, die slikte.

‘Echt niet,’ zei Gregor, terwijl hij zijn vaders hand op het poortsymbool legde.

Vladimir richtte zijn blik op zijn zoon en knikte. ‘*Arată-mi calea spre poartă*,’ zei hij, en hij loste op in het niets.

Nadat tot Bren doordrong wat er zojuist was gebeurd, sloeg de kilte in zijn lichaam om in hete woede. Door Gregors schuld had de vampier hem bijna te grazen kunnen nemen. ‘Waarom heb je hem vrijgelaten? We zouden met Waldo overleggen!’

‘Ik heb Waldo gebeld, en die vond het een uitstekend idee, ja!’ verdedigde Gregor zich.

Daar wilde Bren op heel veel punten tegenin gaan, maar er klonk gestommel vanuit de slaapkamer van zijn ouders. ‘Vlug,’ zei hij, ‘weg hier!’

Hij duwde Gregor in de kast en deed de deur achter hem dicht. Precies op dat moment ging de slaapkamerdeur open.

‘Bren!’ vroeg zijn moeder, met haar haar door de war. ‘Wat hoor ik toch allemaal?’

‘O, niks,’ zei hij snel. ‘Ik denk dat ik slaapwandelde.’

‘Maar ik hoorde stemmen!’ Ze deed het licht aan en keek verbaasd de kamer rond.

‘Ik zal wel in mijn slaap hebben gepraat,’ verzon Bren.

‘Ach, jongen toch. Nou, ga maar weer lekker naar bed.’

Nadat hij er was ingekropen, kreeg hij nog een welterusten-zoen. Zodra zijn moeder weg was, sprong Bren weer uit bed. Hij pakte zijn zakmes uit de la en schraapte het symbool weg dat hij aan de binnenkant van de kastdeur had gezet. Daarna stuurde hij een kwaad bericht naar Waldo en de rest van de nacht lag hij met open ogen naar het plafond te staren.

HET EERSTE HOOFDSTUK, WAARIN BREN TERUGKEERT NAAR HET RODE HUIS

Bren kwam met zijn nog natte tandenborstel zijn kamer in en pakte de toilettas uit het rolkoffertje dat open op zijn bed lag. Nog steeds kon hij het niet geloven. Zijn vader vond het goed dat hij de eerste week van de zomervakantie bij Waldo en Gregor in het Rode Huis ging logeren!

Toch zag hij er ook tegen op. Het was anderhalve maand geleden dat Gregor Vladimir had vrijgelaten en het idee dat hij weer oog in oog met de vampier zou komen te staan, bezorgde Bren een bevroren steen in zijn maag. Volgens Gregor had zijn vader beloofd zijn leven te beteren nu hij weer bevrijd was. De vampier woonde in Castel Gri, samen met Jurgen, die daar inmiddels wandeltochten organiseerde.

Bren had dan ook getwijfeld na de uitnodiging van Waldo om naar het Rode Huis te komen. Maar hij had Gregor al anderhalve maand niet meer gezien. In zijn kast had Bren geen nieuwe poort durven te maken, bang dat de vampier toch weer in zijn kamer zou verschijnen.

Hij staarde uit het raam, waar hij op het dak keek van de camper die net op dat moment voor hun huis parkeerde. Het